

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy, w składzie orzekającym:

1. Emilia Milewska - przewodnicząca
2. Agnieszka Nogaj – członek (sprawozdawca)
3. Izabela Woźniak - członek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym odwołania Royal Bees Recycling Sp. z o. o. z siedzibą w Legnicy, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego R. D., od decyzji Prezydenta Miasta Legnicy z dnia 14 marca 2025 r., znak: GOS.6220.36.2022.XVII, orzekającej o odmowie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia pn.: „Centrum badawczo-rozwojowe, w tym zakład przetwarzania baterii Li-ion oraz odpadów z produkcji baterii Li-ion”, planowanego do realizacji na terenie działek o nr ew. 3, 4/3, 4/4 obr. Nowa Wieś oraz działki nr 56, obr. Nowy Dwór m. Legnica - na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572),

o r z e k a

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W dniu 19 lipca 2022 r. do Urzędu Miasta Legnicy wpłynął wniosek Royal Bees Recycling sp. z o. o. z siedzibą w Legnicy, reprezentowanej przez pełnomocnika A. Zi., o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Centrum badawczo-rozwojowe, w tym zakład przetwarzania baterii Li-ion oraz odpadów z produkcji baterii Li-ion” planowanego do realizacji na działkach o numerach ewidencyjnych 3, 4/3, 4/4 obręb Nowa Wieś oraz 56, obręb Nowy Dwór, zlokalizowanych przy ul. Nasiennej 4 w Legnicy.

Po przeprowadzeniu postępowania w niniejszej sprawie, Prezydent Miasta Legnicy, decyzją z dnia 1 czerwca 2023 r., znak: GOS.6220.36.2022.XVII, orzekł o odmowie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia pn.: „Centrum badawczo-rozwojowe, w tym zakład przetwarzania baterii Li-ion oraz odpadów z produkcji baterii Li-ion”, planowanego do realizacji na terenie działek o nr ew. 3, 4/3, 4/4 obr. Nowa Wieś oraz działki nr 56, obr. Nowy Dwór m. Legnica.

W wyniku rozpatrzenia odwołania od powyższej decyzji wniesionego przez Royal Bees Recycling Sp. z o. o. z siedzibą w Legnicy, reprezentowaną przez pełnomocnika – radcę prawnego M. D., Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy, decyzją z dnia 7 sierpnia 2023 r. nr SKO/OS-414/134/2023

uchyliło ww. decyzję Prezydenta Miasta Legnicy i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

W wyniku ponownie przeprowadzonego postępowania, Prezydent Miasta Legnicy, decyzją z dnia 14 marca 2025 r. nr GOS.6220.36.2022.XVII orzekł o odmowie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia pn.: „Centrum badawczo-rozwojowe, w tym zakład przetwarzania baterii Li-ion oraz odpadów z produkcji baterii Li-ion”, planowanego do realizacji na terenie działek o nr ew. 3, 4/3, 4/4 obr. Nowa Wieś oraz działki nr 56, obr. Nowy Dwór m. Legnica.

W uzasadnieniu orzeczenia organ I instancji obszernie opisał dotychczasowy przebieg postępowania oraz wskazał na dokonane w jego trakcie ustalenia.

Na wstępie organ wskazał, iż A Z , pełnomocnik Royal Bees Recycling Sp. z o. o., ul. Złotoryjska 63, 59-220 Legnica, wystąpił do Urzędu Miasta Legnicy z wnioskiem z dnia 15 lipca 2022 r. (data wpływu 19 lipca 2022 r.) w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn.: „Centrum badawczo - rozwojowe, w tym zakład przetwarzania baterii Li-ion oraz odpadów z produkcji baterii Li-ion”, planowanego do realizacji na terenie działek o nr ew. 3, 4/3, 4/4, obr. Nowa Wieś oraz działki nr 56, obr. Nowy Dwór m. Legnica. Do wniosku załączono raport o oddziaływaniu na środowisko dla przedsięwzięcia pn.: „Centrum badawczo - rozwojowe, w tym zakład przetwarzania baterii Li-ion oraz odpadów z produkcji baterii Li-ion”- opracowany w lipcu 2022 roku przez zespół autorski .

Następnie organ stwierdził, że przedmiotowa inwestycja należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oraz zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w § 3 ust. 1 pkt 83 lit. b, § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b, § 2 ust. 1 pkt 47, § 2 ust 1 pkt 41, § 2 ust 1 pkt 45 lit. b oraz § 2 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), dla których wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko.

Teren inwestycji jest objęty miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, tj.:

- miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy – terenu położonego w rejonie ul. Gniewomierskiej, przyjęty uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXIX/259/08 z dnia 29 września 2008 r. - obowiązujący dla działek o nr ew. 3, 4/3, 4/4, obr. Nowa Wieś m. Legnica;
- miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu lotnisk i terenów przyległych, przyjęty uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXV/231/16 z dnia 24 października 2016 r. – obowiązujący dla działki o nr ewid. 56, obr. Nowy Dwór m. Legnica.

Według uchwał, teren inwestycji, tj. działki o nr ew. 3, 4/3, 4/4, obr. Nowa Wieś m. Legnica znajdują się w jednostce o symbolu 1PU i przeznaczeniu podstawowym na tereny produkcyjno-usługowe, natomiast działka o nr ewid. 56, obr. Nowy Dwór m. Legnica położona jest w jednostce o symbolu 8PU i przeznaczeniu na produkcję, usługi, składy i magazyny, transport oraz infrastrukturę techniczną. Jak wskazał organ, w przypadku ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy - terenu położonego w rejonie ulicy Gniewomierskiej, w § 4 podano

rozwińcie pojęcia terenów produkcyjnych, w którym ujęto konkretną działalność, w tym działalność związaną z przetwarzaniem odpadów powstałych z demontażu pojazdów. Zakres planowanego przedsięwzięcia, jak wskazał organ I instancji, obejmuje natomiast przetwarzanie baterii Li-ion oraz odpadów z produkcji baterii Li-ion (w tym odpadów niebezpiecznych), a więc przedmiot działalności nie wiąże się z demontażem pojazdów.

Organ wyjaśnił, że w trakcie postępowania przeanalizował zgromadzoną dokumentację w sprawie i ustalił określony poniżej stan faktyczny.

Obecnie teren ten jest całkowicie przekształcony antropogenicznie, jedynie przy budynku biurowym oraz przy hali nr 1 znajduje się niewielki teren zielony o łącznej powierzchni ok. 450 m². Łączna powierzchnia nieruchomości, na której zaprojektowano zamierzenie wynosi ok. 1,3121 ha. Otoczenie obiektu stanowią: od północy - teren lotniska i nieużytki, od południowego zachodu i zachodu - zakłady przemysłowe i usługowe, od południa - zakłady usługowe, dalej nieużytki; od wschodu - zabudowa usługowa, zakład obsługi rolnictwa. Najbliższe tereny chronione akustycznie stanowi zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna przy ul. Fiołkowej w Legnicy, położona w odległości ok. 330 m w kierunku południowo - zachodnim od terenu zakładu. Na terenie opracowania posadowione są 4 hale magazynowo - produkcyjne, budynek biurowy oraz budynek magazynowy. Budynki te są w dobrym stanie technicznym, nie wymagają przeprowadzenia modernizacji, czy większych prac remontowych. Obecnie Spółka na wydzielonej części działki nr 3, obr. Nowa Wieś, w części jednej z hal prowadzi działalność polegającą na mechanicznym przetwarzaniu odpadów innych niż niebezpieczne (głównie metali żelaznych i nieżelaznych) w celu wydzielenia poszczególnych frakcji surowców nadających się do dalszego przetworzenia. Na pozostałej części terenu prowadzone są inne działalności produkcyjne lub usługowe przez inne podmioty, niezwiązane ze Spółką. W celu realizacji przedsięwzięcia inwestor zamierza wydzierżawić cały ww. teren, obejmujący 4 hale produkcyjno - magazynowe, budynek biurowy, budynek magazynowy oraz infrastrukturę towarzyszącą - place magazynowe, parkingi i ciągi komunikacyjne.

Planowana inwestycja miałaby polegać na rozbudowie obecnie prowadzonego zakładu. Po zrealizowaniu zamierzenia na terenie zakładu, oprócz dotychczasowej działalności planuje się prowadzić odzysk odpadów niebezpiecznych oraz innych niż niebezpieczne w celu wydzielenia poszczególnych frakcji surowcowych, nadających się do dalszego przetworzenia. Przetwarzane będą baterie Li-ion używane m. in. w samochodach elektrycznych, laptopach, telefonach komórkowych i innym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, a także odpady poprodukcyjne z produkcji tych baterii. Ponadto planuje się zbieranie odpadów (gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie) oraz tymczasowe magazynowanie odpadów. Inwestor planuje także uruchomienie laboratorium półprzemysłowego w celu badania i kontroli jakości otrzymanych frakcji oraz odzysku metali nieżelaznych. Po zrealizowaniu przedsięwzięcia, oprócz obecnie prowadzonej działalności, planuje się zbieranie odpadów (maks. 8.000 Mg/rok), przetwarzanie mechaniczne odpadów w instalacji (maks. 7.948 Mg/rok) oraz przetwarzanie odpadów metodą hydrometalurgii (maks. 500 Mg/rok). Maksymalna łączna masa odpadów możliwych do przyjęcia została wyznaczona na 16.448 Mg/rok.

Poszczególne partie odpadów, w zależności od rodzaju odpadów, będą poddawane przetwarzaniu w różnych instalacjach. Na terenie obiektu miałyby znajdować się następujące instalacje:

- instalacja do wstępnego przetwarzania odpadów - w instalacji tej przetwarzane będą odpady suche, niezawierające elektrolitu, głównie ogniwa cylindryczne w celu wyeliminowania twardej obudowy aluminiowej;
- cztery instalacje do przetwarzania odpadów suchych - w instalacji tej będą przetwarzane odpady suche bez elektrolitu, głównie anody, katody, cell oraz frakcja właściwa z procesu przetwarzania wstępnego;
- instalacja do przetwarzania baterii Li-ion zawierających elektrolit w procesie mrożenia;
- instalacja do przetwarzania odpadów baterii Li-ion zawierających elektrolit w procesie beztlenowym w roztworze soli;
- instalacja do odzysku metali w procesie hydrometalurgii.

Planowana inwestycja zakłada przetwarzanie odpadów takich jak:

- 06 03 15* - tlenki metali zawierające metale ciężkie;
- 10 08 13 - odpady zawierające węgiel z produkcji anod inne niż wymienione w 10 08 12;
- 10 10 07* - rdzenie i formy odlewnicze po procesie odlewania zawierające substancje niebezpieczne;
- 10 10 08 - rdzenie i formy odlewnicze po procesie odlewania inne niż wymienione w 10 10 07;
- 12 01 03 - odpady z toczenia i piłowania metali nieżelaznych;
- 12 01 04 - cząstki i pyły metali nieżelaznych;
- 16 01 18 - metale nieżelazne;
- 16 01 21* - niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 01 07 do 16 01 11, 16 01 13 i 16 01 14;
- 16 02 15* - niebezpieczne elementy lub części składowe usunięte z zużytych urządzeń;
- 16 06 05 - inne baterie i akumulatory;
- 19 10 02 - odpady metali nieżelaznych;
- 19 12 11* - inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów zawierające substancje niebezpieczne;
- 20 01 33*- baterie i akumulatory łącznie z bateriami i akumulatorami wymienionymi w 16 06 01, 16 06 02 lub 16 06 03 oraz niesortowane baterie i akumulatory zawierające te baterie;
- 20 01 34 - baterie i akumulatory inne niż wymienione w 20 01 33;
- 20 01 40 - metale.

Organ I instancji stwierdził, że zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy o oś właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, po stwierdzeniu zgodności lokalizacji inwestycji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Następnie poinformował że na podstawie analizy dokumentacji sprawy oraz Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stwierdzono, iż realizacja inwestycji p. n.: „Centrum badawczo - rozwojowe, w tym zakład przetwarzania baterii

Li-ion oraz odpadów z produkcji baterii Li-ion”, planowanej na terenie działek o nr ew. 3, 4/3, 4/4, obr. Nowa Wieś oraz działki nr 56, obr. Nowy Dwór m. Legnica, jest niezgodna z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy - terenu położonego w rejonie ulicy Gniewomierskiej, zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXIX/259/08 z dnia 29 września 2008 r., obowiązującego dla nieruchomości nr 3, 4/3 i 4/4, obr. Nowa Wieś m. Legnica oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu lotniska i terenów przyległych, zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXV/231/I6 z dnia 24 października 2016 r., obowiązującego dla terenu nieruchomości nr 56, obr. Nowy Dwór.

Ponownie wskazał, że teren działek o nr ewid. nr 3, 4/3 i 4/4, obr. Nowa Wieś w ww. planie miejscowym jest objęty jednostką o symbolu 1PU i przeznaczeniu podstawowym na tereny produkcyjno - usługowe. Natomiast teren nieruchomości nr 56, obr. Nowy Dwór m. Legnica położony jest w jednostce o symbolu 8PU i przeznaczeniu pod: produkcję, usługi, składy i magazyny, transport i infrastrukturę techniczną. W § 4 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy – terenu położonego w rejonie ulicy Gniewomierskiej, podano rozwinięcie pojęcia terenów produkcyjnych, w którym między innymi ujęto konkretną działalność związaną z przetwarzaniem odpadów z demontażu pojazdów. Z przedłożonej dokumentacji wynika natomiast, że zakres planowanego przedsięwzięcia obejmuje przetwarzanie baterii Li-ion oraz odpadów z produkcji baterii Li-ion (w tym odpadów niebezpiecznych). Działalność taka nie wiąże się z demontażem pojazdów, a więc ustalono, że projektowane zamierzenie nie wypełnia ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w zakresie którego nie przewidziano możliwości prowadzenia działalności związanej z gospodarką innymi odpadami.

Mając na uwadze opisane wyżej ustalenia oraz przesłanki wskazane w art. 80 ust. 2 ustawy ooś, organ I instancji stwierdził, że brak jest podstaw do określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia p. n.: „Centrum badawczo - rozwojowe, w tym zakład przetwarzania baterii Li-ion oraz odpadów z produkcji baterii Li-ion”, planowanego do realizacji na terenie działek o nr ew. 3, 4/3, 4/4, obr. Nowa Wieś oraz działki nr 56, obr. Nowy Dwór m. Legnica.

Następnie organ I instancji wyjaśnił, że w związku z decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Legnicy z dnia 7 sierpnia 2023 r., zawiadomieniem z dnia 7 września 2023 r. poinformowano inwestora oraz strony o podjęciu czynności mających na celu ponowne rozpatrzenie sprawy. Jednocześnie wezwano inwestora do uzupełnienia dokumentacji celem uzgodnienia w trybie art. 106 § 1 k.p.a. Pismem z dnia 15 listopada 2023 r. pełnomocnik inwestora przedłożył aktualizację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Kolejną aktualizację raportu pełnomocnik strony przedłożył za pismem z dnia 5 marca 2024 r. (w związku z wezwaniem Marszałka Województwa Dolnośląskiego z dnia 23 lutego 2024 r.).

W dalszej kolejności organ opisał czynności podjęte w ponownie prowadzonym postępowaniu administracyjnym i jego przebieg. Organ I instancji wskazał przy tym, że organy uzgadniające, tj. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu PGW Wody Polskie, RDOŚ we Wrocławiu pozytywnie uzgodniły realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, zaś Marszałek Województwa Dolnośląskiego umorzył postępowania w całości jako bezprzedmiotowe z uwagi na brak kwalifikacji inwestycji do instalacji wymienionych w

pkt 5 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, dla których wymagane jest uzyskanie pozwolenia zintegrowanego.

Organ I instancji poinformował ponadto, że w toku postępowania zapewnił społeczeństwu możliwość udziału w sprawie. W trakcie konsultacji społecznych zgłoszono szereg uwag krytycznych dotyczących planowanej przez wnioskodawcę inwestycji, zwracając uwagę na zagrożenia z nią związane. Mieszkańcy Legnicy wyrazili sprzeciw wobec planowanej inwestycji, zgłosili szereg zastrzeżeń dotyczących uciążliwości planowanej inwestycji, jej negatywnego oddziaływania na środowisko jak również wskazali na wątpliwości dotyczące posiadania przez wnioskodawcę zasobów osobowych, kapitałowych oraz doświadczenia koniecznego do realizacji zamierzonej inwestycji.

W związku z powyższym wezwaniem z dnia 8 sierpnia 2024 r. zwrócono się do inwestora o odniesienie się do uwag wniesionych w trakcie konsultacji społecznych.

Jak podał organ, w dniu 27 sierpnia 2024 r. inwestor złożył pismo zawierające wyjaśnienia zgodnie z ww. wezwaniem, które następnie uzupełnił pismem z dnia 5 września 2024 r. Pisma te przekazano również organom uzgadniającym, które podtrzymały swoje stanowiska zawarte w postanowieniach uzgodnieniowych.

Kolejno organ wyjaśnił, że rozpoznając sprawę dokonał oceny zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z zapisami MPZP. Wskazał, że teren planowanej inwestycji, tj. zakładu zbierania i przetwarzania odpadów w postaci baterii i akumulatorów pochodzących z demontażu pojazdów elektrycznych oraz z produkcji baterii i akumulatorów do pojazdów elektrycznych w Legnicy na działce ewidencyjnej nr 56 obręb Nowy Dwór oraz działkach ewidencyjnych nr 3, 4/3 i 4/4, zlokalizowany jest na obszarze dwóch obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:

1. dla działki nr 56 obręb Nowy Dwór obowiązują zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu lotniska i terenów przyległych zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXV/231/16 dnia 24 października 2016 r.;
2. dla działek 3, 4/3 i 4/4 obręb Nowa Wieś obowiązują zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy - terenu położonego w rejonie ulicy Gniewomierskiej zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXIX/259/08 dnia 29 września 2008 r.

Dla tego obiektu, zlokalizowanego częściowo na działce nr 3 obręb Nowa Wieś obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy - terenu położonego w rejonie ulicy Gniewomierskiej (plan nr 2). Działka ta zlokalizowana w jednostce IPU – tereny produkcyjno-usługowe (jako przeznaczenie podstawowe) i tereny infrastruktury technicznej, tereny zieleni urządzonej (jako przeznaczenie uzupełniające). W enumeratywnych rozwinięciach tych funkcji, za funkcję usługową rozumie się:

- działalność biurowa i administracyjna;
- usługi informatyczne i łączności;
- wystawiennictwo i działalność targową;
- projektowanie i inne formy pracy twórczej;

- działalność w zakresie nauki;
- handel detaliczny z wyjątkiem stacji paliw i sprzedaży samochodów;
- działalność w zakresie gastronomii;
- drobne usługi rzemieślnicze związane z obsługą gospodarstw domowych, w tym usług fryzjerskich, kosmetycznych, krawieckich, szewskich, tapicerskich, pralniczych, oraz usług naprawy sprzętu codziennego użytku, z wyłączeniem naprawy samochodów i motocykli;
- usługi turystyki.

Za tereny o funkcji produkcyjnej należy rozumieć funkcję terenów i obiektów, które służą działalności w zakresie:

- produkcji;
- handlu hurtowego i magazynowania;
- obsługi komunikacji samochodowej i transportu;
- dystrybucji paliw produktów naftowych;
- demontażu pojazdów i przetwarzania odpadów powstałych z demontażu pojazdów.

Natomiast dla pozostałych obiektów zlokalizowanych na działce nr 3 obręb Nowa Wieś (hala nr 2, obecna funkcja - magazyn, w planowanej inwestycji funkcja produkcyjno-magazynowa ww. odpadów, hala nr 3, obecna funkcja - magazyn, w planowanej inwestycji - magazyn wyrobów gotowych, czyli magazyn frakcji powstałych w wyniku przetwarzania ww. odpadów; hala nr 4, obecna funkcja - produkcyjno-magazynowa, w planowanej inwestycji - nadal funkcja produkcyjno-magazynowa, z uwzględnieniem mechanicznego przetwarzania ww. odpadów) obowiązują zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy - terenu położonego w rejonie ulicy Gniewomierskiej (plan nr 2).

Działka ta leży w jednostce 1PU - o przeznaczeniu podstawowym tereny produkcyjno-usługowe i o przeznaczeniu uzupełniającym tereny infrastruktury technicznej, tereny zieleni urządzonej. Dla obiektów zlokalizowanych na działce nr 3 obręb Nowa Wieś, możliwa jest więc funkcja polegająca na demontażu pojazdów i przetwarzaniu odpadów powstałych z demontażu pojazdów (jednostka 1 PU) i jak funkcje wymienione powyżej przy jednostce 1PU.

Natomiast pozostałe obiekty ujęte w uzupełnieniu do wniosku, tj. budynek biurowy (nr 5), stacja transformatorowa (nr 6) i budynek magazynowy (bud nr 7) nie zmieniają swojej funkcji.

Jak dalej wskazał organ, dla działek nr 4/3 i 4/4 obręb Nowa Wieś ujętych we wniosku, obowiązują zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy - terenu położonego w rejonie ulicy Gniewomierskiej (plan nr 2) - teren ulicy lokalnej - 4KDL 1/2. Nie dopuszcza się na nich funkcji innej niż komunikacyjna.

Organ wyjaśnił, że oba plany mają wymienione enumeratywnie wszystkie funkcje przemysłowe i usługowe jakie mogą występować na przedmiotowym terenie. Nie wskazano w nich terenów, dla których dopuszczalne jest przetwarzanie lub zbieranie odpadów, w tym odpadów niebezpiecznych. Jedynie w przypadku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy - terenu położonego w rejonie ulicy Gniewomierskiej (plan nr 2) dla terenu oznaczonego 1PU wymieniono wśród obiektów produkcyjnych konkretną działalność związaną z demontażem pojazdów i przetwarzaniem odpadów powstałych z demontażu pojazdów.

Organ podał, iż wyżej wymienione plany miejscowe opracowane zostały zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r. nr 164, poz. 1587).

Zgodnie z § 9 ust. 1 ww. rozporządzenia w załączniku nr 1 określone zostały podstawowe barwne oznaczenia graficzne i literowe dotyczące przeznaczenia terenów, które należało stosować na projekcie rysunku planu miejscowego. Wskazany załącznik stanowił, że tereny infrastruktury technicznej przeznaczone pod gospodarowanie odpadami należy w planie miejscowym oznaczyć symbolem „O” i kolorem ciemnoszarym. Przedmiotowe plany nie zawierają takich zapisów, wobec tego uznać należy, że prawodawca lokalny uchwalając plany nie przewidywał na tym terenie prowadzenia działalności związanej z gromadzeniem i przetwarzaniem odpadów w tym niebezpiecznych. Zakres dopuszczanej w planie miejscowym funkcji produkcyjnej, może obejmować wyłącznie przetwarzanie odpadów powstałych z demontowanych pojazdów.

Organ podniósł, iż w wyroku WSA w Łodzi z 18 czerwca 2019 r., sygn. akt II SA/Łd 212/19 nie podzielono poglądu, zgodnie z którym działalność polegająca na zbieraniu odpadów jest działalnością dopuszczalną na terenach przewidzianych w planach miejscowych w sposób ogólny na prowadzenie działalności gospodarczej, produkcyjnej lub związanej z infrastrukturą techniczną. W ocenie Sądu, wprowadzenie przez gminę w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego ograniczeń obszarowych w zakresie gospodarowania odpadami nie wiąże się z nieuzasadnionym ograniczeniem władztwa planistycznego, czy też swobody działalności gospodarczej, ale wynika wprost z kształtowania przez gminę zasad ochrony środowiska i przyrody, do czego gmina jest nie tylko uprawniona, ale przede wszystkim zobowiązana.

Organ I instancji przeanalizował ponadto obowiązujące w 2008 r. ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z 2002 r. (pierwszy dokument studium - uchwała nr XLIV/425/02 z dnia 28 stycznia 2002 r.). Teren objęty planem miejscowym zatwierdzony uchwałą Rady Miejskiej Legnicy Nr XXIX/259/08 dnia 29 września 2008 r. położony jest na obszarze strefy gospodarczej GII-GIV. W studium wyznaczono strefy G - gospodarcze, obejmujące:

- strefy GI - tereny przemysłu uciążliwego i budownictwa (w tym kompleks przemysłowy Huty Miedzi „Legnica” i Zakładów Mechanicznych „Legmet” oraz część terenów położonych w obrębie „Północnego Zespołu Przemysłowego”),
- strefy GII - tereny o przeważającej funkcji przemysłowej nieuciążliwej oraz tereny różnych działalności gospodarczych z przewagą hurtowni, baz i składów,
- strefy GIII - tereny działalności gospodarczych z możliwością zamieszkania oraz tereny o funkcjach mieszanych - gospodarczych i mieszkaniowych,
- strefy GIV - tereny działalności związanych z handlem detalicznym, obsługą finansową i innymi usługami komercyjnymi, parki przemysłowe.

Ponadto dla części terenów wskazano możliwość wyboru bądź współistnienia funkcji związanych ze strefami GII, GIII i GIV.

Analizując natomiast obowiązujące na 2016 r. ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z 2014 r., organ I instancji stwierdził, iż teren objęty planem miejscowym zatwierdzonym uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXV/231/16 z dnia 24 października 2016 r., położony jest na obszarze strefy G2 - strefa

gospodarcza z możliwością lokalizowania funkcji mieszkaniowej. W ustaleniach studium kierunki zmian w przeznaczeniu terenów powinny umożliwiać kształtowanie przemysłu, produkcji i usług jako głównych funkcji w obrębie strefy; powinny umożliwiać realizację inwestycji, do których należą między innymi:

- zabudowa przemysłowa;
- zabudowa produkcyjna;
- zabudowa usługowa - składy, magazyny;
- tereny urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW wraz ze strefą ochronną, z wyjątkiem urządzeń wykorzystujących energię wiatru;
- zabudowa mieszkaniowa;
- parki, skwery, zieleńce;
- garaże, parkingi, ulice, ścieżki piesze, drogi dla rowerów, place;
- infrastruktura techniczna.

Organ wyjaśnił, że zgodnie z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego z 2002 r. i 2014 r. na przedmiotowym terenie nie przewidywano działalności uciążliwej jaką jest gromadzenie i przetwarzanie odpadów w tym niebezpiecznych. To, że w planie miejscowym nie jest wprost zakazane przetwarzanie odpadów na przedmiotowym terenie, nie pozwala wysnuć wniosku, że taka działalność jest tam dopuszczona. Z analizy dokumentów studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, który zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym określa politykę przestrzenną gminy, w tym lokalne zasady zagospodarowania przestrzennego wynika, że nie przewidziano na przedmiotowym terenie możliwości prowadzenia uciążliwej działalności gospodarczej. Taka działalność w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest dopuszczona jedynie w strefie gospodarczej GI oraz w IN1 - strefa infrastruktury technicznej o funkcjach uciążliwych.

W związku z powyższym, jak stwierdził organ I instancji, prowadzenie planowanej działalności na wskazanym terenie jest niezgodne z polityką przestrzenną miasta. Jeżeli studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie przewidywało na przedmiotowym terenie przetwarzania odpadów i uciążliwych funkcji gospodarczych, to plan miejscowy nie może tego dopuszczać, ponieważ zgodnie z art. 9 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

Organ podkreślił, iż należy mieć na uwadze, że w obecnie obowiązującym rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r., w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2404), wprowadzono obowiązek stosowania oznaczeń barwnych i literowych w projekcie planu miejscowego, określonych przez załącznik nr 1 do rozporządzenia. Zgodnie z tym załącznikiem w klasie przeznaczenia terenu I - teren infrastruktury technicznej w poziomie drugim wprowadzono IO - teren gospodarowania odpadami, a w poziomie trzecim: IOS - teren składowiska odpadów, IOU - teren zakładu unieszkodliwiania odpadów, IOO - teren spalarni odpadów, IOW - teren unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, IOP - teren punktu selektywnego zbierania odpadów komunalnych, IOI - teren instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych. Wobec tego w planach miejscowych uchwalanych po wejściu w życie

ww. rozporządzenia tereny gospodarowania odpadami należy wskazać w planie miejscowym odpowiednim symbolem i kolorem. Regulacja ta jednoznacznie wskazuje na wolę prawodawcy rozróżnienia terenów przeznaczonych do prowadzenia działalności gospodarczej od terenów przeznaczonych do prowadzenia czynności związanych z odpadami. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 16 lipca 2024 r. (III OSK 2674/22) zgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest w świetle art. 80 ust. 2 ooś podstawowym kryterium oceny zamierzeń strony ubiegającej się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zdaniem Sądu „jeżeli plan miejscowy nie przewiduje przeznaczenia terenu pod określone przedsięwzięcie lub też wprost zakazuje jego realizacji, to organ ma obowiązek, wobec braku zgodności przedsięwzięcia z planem, wydać decyzję odmowną bez dalszego badania rzeczywistego wpływu planowanej działalności na środowisko”. W razie stwierdzenia niezgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązkiem organu jest wydanie decyzji odmownej w sprawie środowiskowych uwarunkowań. Organ wyjaśnił, że NSA w przywołanym wyroku wyróżnił dwie kategorie niezgodności przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, tj. sytuację gdy:

- a) MPZP wprost zakazuje realizacji przedsięwzięcia, ale też
- b) MPZP nie przewiduje przeznaczenia terenu pod określone przedsięwzięcie.

Organ podkreślił przy tym, iż sądy administracyjne zwracały uwagę na wymóg zgodności planowanego przedsięwzięcia z planem miejscowym, tak np. w wyroku NSA z 30 października 2016 r. II OSK 2667/16, w sprawie, w której organ odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku usługowego ze stacją paliw oraz infrastrukturą towarzyszącą na wskazanych działkach, Sąd wskazał, iż skoro plan miejscowy na terenie „UP” nie przewiduje budowy stacji paliw, to istnieją podstawy do zastosowania art. 80 ust. 2 ustawy z 2008 r. ooś i odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację planowanego przedsięwzięcia (podobnie NSA w wyroku z dnia 26 kwietnia 2013 r. II OSK 2628/11).

Biorąc powyższe pod uwagę, organ I instancji podniósł, iż wnioskowane przedsięwzięcie realizowane miałyby być na terenach oznaczonych w planie przestrzennym symbolem 8 P,U oraz 1 PU. Na terenach tych, zdaniem organu, nie przewidziano możliwości prowadzenia działalności uciążliwej dla środowiska lub polegającej na prowadzeniu działalności związanej z gospodarką odpadami. Gospodarowanie odpadami jest czynnością odmienną rodzajowo od działalności gospodarczej, produkcyjnej lub związanej z infrastrukturą techniczną. Zasady interpretacji aktów prawnych nie dopuszczają nadawania różnym definicjom tych samych znaczeń. Gospodarowanie odpadami oraz działalność uciążliwa dla środowiska stanowi szczególnie rodzaj aktywności, którego nie można utożsamiać z ogólnym pojęciem „działalność gospodarcza”.

Mając na względzie powyższe stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego organ I instancji po ponownym rozpoznaniu sprawy, dokonując szczegółowej analizy wszystkich postanowień MPZP mających zastosowanie do planowanej inwestycji ustalił, że wskazane przedsięwzięcie jest niezgodne z ustaleniami miejscowego planu

zagospodarowania przestrzennego, ponieważ MPZP nie przewiduje przeznaczenia terenu pod przedmiotowe przedsięwzięcie.

Niezależnie od powyższego organ I instancji wskazał, że mając na względzie art. 80 ust. 1 o.o.s., zgodnie z którym organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach biorąc pod uwagę: 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1, 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa, przeprowadził konsultacje z udziałem społeczeństwa.

Następnie wyjaśnił, iż znany jest mu dominujący w orzecznictwie i piśmiennictwie pogląd, zgodnie z którym stanowisko lokalnej społeczności oraz protesty mieszkańców przeciwko planowanemu przedsięwzięciu nie mogą skutkować odmową wydania decyzji środowiskowej. Nie mniej jednak, jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 18 października 2019 r. II OSK 2952/17, organ nie jest związany uzgodnieniami, ale ma je brać pod uwagę, nie może ich pominać.

W związku z tym organ stwierdził, że w okolicznościach niniejszej sprawy nie sposób przejść obojętnie i pominąć stanowisko lokalnej społeczności oraz protesty mieszkańców przeciwko planowanemu przedsięwzięciu. Podkreślił, że to mieszkańcy gminy tworzą wspólnotę samorządową, zaś organ wydając decyzję winien mieć na uwadze dobro wspólnoty samorządowej oraz interesy tak jej poszczególnych członków jak i interes społeczny.

W tym zakresie organ wyjaśnił, iż w trakcie konsultacji członkowie społeczności lokalnej zwracali uwagę organowi na kwestie związane z uciążliwością planowanej inwestycji, jej negatywnym oddziaływaniem na środowisko, jak również na wątpliwości dotyczące posiadania przez wnioskodawcę zasobów osobowych, kapitałowych oraz doświadczenia dających rękojmię prawidłowej realizacji inwestycji. Organowi zwrócono uwagę na fakt, iż wnioskodawca jest jednoosobową spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, której jedynym udziałowcem jest inna spółka (AETHERIC TRADING LIMITED), zaś sama Royal Bees Recycling sp. z o. o. nie jest wpisana do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych pomimo obowiązku dokonania takiego wpisu.

Podsumowując powyższe ustalenia, organ I instancji stwierdził, iż brak jest podstaw do określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia p.n.: „Centrum badawczo - rozwojowe, w tym zakład przetwarzania baterii Li-ion oraz odpadów z produkcji baterii Li-ion”, planowanego do realizacji na terenie działek o nr ew. 3, 4/3, 4/4, obr. Nowa Wieś oraz działki nr 56, obr. Nowy Dwór m. Legnica.

Z zachowaniem ustawowego terminu Royal Bees Recycling sp. z o. o. z siedzibą w Legnicy, reprezentowana przez pełnomocnika – radcę prawnego R. D., wniosła odwołanie od powyższej decyzji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Legnicy.

Spółka zaskarżonej decyzji zarzuciła:

1. naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na wynik sprawy, a to: art. 138 § 2 i 2a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572) - dalej: „K.p.a.” poprzez całkowite zignorowanie rozstrzygnięcia organu II instancji dokonanego decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Legnicy z dnia 7 sierpnia 2023 r.,

znak: SKO/OS-414/134/2023, w której Kolegium rozstrzygnęło o zgodności zamierzenia strony z ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, zaś interpretacja przepisów prawa materialnego jest dla organu I instancji wiążąca, podczas gdy obecnie organ I instancji ponownie odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań z tożsamych przyczyn jak w uchylonej przez SKO wcześniejszej decyzji z 2023 r., czym naruszył zasadę związania wykładnią organu II instancji;

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, a to:

a) art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, dalej „ustawa ooś” w zw. z § 18 oraz § 4 pkt 10 a) i § 4 pkt 9) uchwały nr XXIX/259/08 Rady Miejskiej Legnicy z dnia 29 września 2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy – terenu położonego w rejonie ulicy Gniewomierskiej poprzez jego niewłaściwą wykładnię prowadzącą do przyjęcia, że lokalizacja przedsięwzięcia na działkach o numerach ewidencyjnych 3, 4/3, 4/4 obr. Nowa Wieś, miasto Legnica jest niezgodna z ustaleniami ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, podczas gdy:

- przedsięwzięcie ma zostać zlokalizowane na działkach oznaczonych ww. miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego symbolem IPU o przeznaczeniu podstawowym opisanym jako „tereny usługowo-produkcyjne”, na których zgodnie z § 4 pkt 10 lit. b) i § 4 pkt 9 lit. a) dopuszczalna jest działalność w zakresie produkcji, w której to działalności pojęciowo mieści się działalność, jakiej dotyczy przedsięwzięcie, tj. działalność z zakresu gospodarowania odpadami polegająca na przetwarzaniu odpadów (baterii Li-ion) w procesie odzysku (wydzieleniu ich frakcji nadających się do dalszego przetworzenia), a także działalność z zakresu magazynowania, która obejmuje również magazynowanie odpadów;
- wskazanie w treści § 4 pkt 10 lit. b) w zw. z § 4 pkt 9 lit. d) ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na dopuszczalność prowadzenia na terenach usługowo-produkcyjnych „działalności w zakresie demontażu pojazdów i przetwarzania odpadów powstałych z demontażu pojazdów” nie oznacza, że plan dopuszcza na terenach o przeznaczeniu usługowo-produkcyjnym prowadzenie działalności polegającej na przetwarzaniu wyłącznie jednego rodzaju odpadów - odpadów powstałych z demontażu pojazdów i wyklucza tym samym prowadzenie na terenach o tym przeznaczeniu innego rodzaju działalności z zakresu przetwarzania odpadów, która mieści się w działalności produkcyjnej wskazanej w § 4 pkt 10 lit. b) w zw. z § 4 pkt 9 lit. a);

b) art. 80 ust. 2 ustawy ooś w zw. § 15 ust. 1 pkt 1) i § 13 ust. 1 uchwały nr XXV/231/16 Rady Miejskiej Legnicy z dnia 24 października 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu lotniska i terenów przyległych poprzez jego niewłaściwą wykładnię prowadzącą do przyjęcia, że lokalizacja przedsięwzięcia na działce o numerze ewidencyjnym

nr 56, obr. Nowy Dwór, miasto Legnica jest niezgodna z ustaleniami ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, podczas gdy obszar działki oznaczony jest ww. miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego symbolem nr 8 P,U, dla którego w § 15 ust. 1 pkt 1) ustalono przeznaczenie „produkcja” zdefiniowane w § 13 ust. 1 jako dopuszczające lokalizację obiektów i urządzeń budowlanych służących produkcji, co jest zgodne z założeniami przedsięwzięcia, które sprowadza się do prowadzenia działalności produkcyjnej z zakresu gospodarowania odpadami polegającej na odzysku (wydzieleniu ich frakcji nadających się do dalszego przetworzenia);

- c) art. 8 § 2 k.p.a w zw. z art. 14 Prawa przedsiębiorców poprzez zastosowanie przez organ I instancji do strony praktyki istotnie sprzecznej z dotychczasową praktyką organu, jakimi są pozytywne por. decyzje środowiskowe dla Centrozłom Wrocław SA na działce nr 19, obręb Nowy Dwór oraz dla Punktu Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych przy ul. Nowodworskiej 48, dla których funkcjonują odpowiednio uchwały nr XXIX/259/08 oraz nr XXXV/353/01 - które pomimo mniejszej precyzji nie budziły wątpliwości organu I instancji.

W oparciu o powołane zarzuty, Spółka wniosła o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji Prezydenta Miasta Legnicy i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez określenie środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. Gdyby jednak organ II instancji uznał, że postępowanie wyjaśniające wymaga jednak uzupełnienia – spółka wniosła o jego przeprowadzenie przez organ II instancji bez zwracania sprawy Prezydentowi Miasta Legnicy do ponownego rozpoznania.

Uzasadniając zarzuty odwołania, strona w pierwszej kolejności opisała dotychczasowy przebieg postępowania, a następnie podniosła, iż organ I instancji uzasadnił odmowę wydania decyzji środowiskowej wyłącznie na podstawie rzekomej niezgodności inwestycji z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Tymczasem kwestia ta była znana organowi już na początkowym etapie postępowania (w 2022 r.), gdy analizowano raport OOŚ. Mimo to organ przez wiele miesięcy prowadził postępowanie, uzgadniał materiał dowodowy z organami współdziałającymi, przeprowadził udział społeczeństwa, przyjmował raport OOŚ oraz stanowiska stron, a także poddawał się kontroli instancyjnej - bez oparcia rozstrzygnięcia na art. 80 ust. 2 ustawy ooś. Dopiero w końcowej fazie postępowania organ ponownie przyjął (pomimo wcześniejszego uchylenia decyzji) negatywną interpretację zgodności z MPZP i uczynił z niej jedyną podstawę prawną odmowy.

W ocenie strony, taki sposób działania:

- narusza art. 6, 7, 8 i 11 k.p.a., tj. zasady bezstronności, obiektywizmu, prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie do władzy publicznej i prowadzenia go wnikliwie,
- wskazuje na nadużycie przepisów prawa materialnego (art. 80 ust. 2 ustawy ooś) w celu zakamufłowania z góry powziętej decyzji odmownej o charakterze politycznym,
- podważa konstytucyjnie chronione zasady demokratycznego państwa prawa (art. 2 Konstytucji RP), w szczególności zasadę legalizmu i lojalności organów wobec obywatela,

- ponownie prowadzi do pominięcia zasady równego traktowania przedsiębiorców.

W tym kontekście odwołująca się spółka zaznaczyła, że organ I instancji nie zachował się jak bezstronny, rzeczowy administrator prawa, lecz jak uczestnik sporu, który - mając już określony cel - dobrał do niego dopiero później narzędzia prawne. Takie działanie rażąco narusza standardy praworządnej administracji i samo w sobie stanowi podstawę do uchylenia decyzji.

W dalszej kolejności odwołująca zarzuciła, iż w zaskarżonej decyzji organ powołuje się pośrednio na wcześniejsze uwagi społeczne i obawy mieszkańców, choć nie są one przywołane wprost jako przesłanka odmowy. Z uwagi na przebieg postępowania, konieczne jest jednoznaczne odnotowanie, że w toku oceny oddziaływania na środowisko miały miejsce pełne konsultacje społeczne - zarówno w formie formalnej, jak i faktycznej. W szczególności;

1. strona wzięła udział w spotkaniu z mieszkańcami, podczas których:
 - przedstawiono rzetelne informacje o inwestycji,
 - omówiono planowane środki bezpieczeństwa, w tym rozwiązania z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
 - odpowiadano na wszystkie pytania, prezentując pełną przejrzystość i otwartość na dialog;
2. w sprawę zaangażowani zostali uznani eksperci, w tym były Zastępca Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, co istotnie podniosło poziom merytoryczny oceny ryzyka;
3. po konsultacjach strona udzieliła szczegółowych odpowiedzi na wezwanie Prezydenta Miasta Legnicy, które stanowiło de facto zbiór uwag i pytań mieszkańców. Odpowiedź ta została również wysłana do wszystkich organów współdziałających. Wszystkie organy współuczestniczące poinformowały organ prowadzący sprawę, iż podtrzymują swoje dotychczasowe stanowisko opiniujące pozytywnie zamierzenie strony;
4. w rezultacie, społeczny opór uległ wyraźnemu wyciszeniu. Przed wydaniem decyzji będącej przedmiotem niniejszego odwołania:
 - nie wpłynęły żadne masowe protesty,
 - organizacja ekologiczna, która uprzednio aktywnie uczestniczyła w sprawie, nie podjęła dalszych działań sprzeciwiających się inwestycji,
 - złożone zostało jedynie jedno pismo sprzeciwiające się planowanemu przedsięwzięciu.

Wskazuje to, że społeczność lokalna - po zapoznaniu się z faktami - nie zgłasza istotnych obiekcji co do planowanej inwestycji. Tym samym, ewentualne odwoływanie się do nieistniejącego już sprzeciwu społecznego jako ukrytej przesłanki odmowy, jest nie tylko nieuprawnione, lecz również społecznie krzywdzące i sprzeczne z zasadą zaufania obywateli do władzy publicznej (art. 8 k.p.a.).

Niezależnie od powyższego odwołująca wyjaśniła, iż przetwarzanie baterii litowo-jonowych nie stanowi działalności szkodliwej, niebezpiecznej ani społecznie nieakceptowalnej. Przeciwnie:

- baterie litowo-jonowe są powszechnie używane w codziennym życiu - znajdują się w telefonach, laptopach, narzędziach bezprzewodowych, czy samochodach elektrycznych;

- zawierają cenne surowce, takie jak lit, kobalt, nikiel i mangan - których odzysk stanowi priorytet dla gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ) oraz nowoczesnych polityk surowcowych;
- planowana działalność ma na celu odzysk tych surowców w sposób bezpieczny i zgodny z wymogami środowiskowymi, przy użyciu nowoczesnych technologii,
- proponowana inwestycja nie zawiera instalacji do spalania ani składowania odpadów - a więc nie jest typową „uciążliwą” gospodarką odpadową.

Tym samym, traktowanie tej działalności w sposób równorzędny z potencjalnie szkodliwą instalacją, np. spalarnią, składowiskiem, czy fermentownią odpadów, stanowi niewłaściwe uproszczenie i prowadzi do nieuzasadnionej stygmatyzacji przedsięwzięcia o nowoczesnym i proekologicznym charakterze.

Kontynuując swoje rozważania, spółka podniosła, że planowana inwestycja obejmuje działki: nr 56, obręb Nowy Dwór - objęta planem miejscowym zatwierdzonym uchwałą nr XXV/231/16 z dnia 24 października 2016 r oraz nr 3, 4/3 i 4/4, obręb Nowa Wieś - objęte planem miejscowym zatwierdzonym uchwałą nr XXIX/259/08 z dnia 29 września 2008 r.

W zakresie działki nr 56 teren ten objęty jest oznaczeniem 8P,U, co oznacza przeznaczenie: produkcja, usługi, składy i magazyny, transport, infrastruktura techniczna. Zgodnie z § 13 ust. 1 planu, dopuszczalne są: obiekty i urządzenia służące produkcji oraz powiązane z nimi obiekty socjalne i biurowe, działalność usługowa i magazynowa, działalność transportowa, bocznice, place manewrowe itd. W planie nie wprowadzono ograniczeń w zakresie: rodzajów prowadzonej działalności gospodarczej, działalności związanej z gospodarowaniem odpadami, przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W § 5 ust. 1 i § 18 planu brak jest jakichkolwiek zakazów dotyczących lokalizacji przedsięwzięć związanych z przetwarzaniem odpadów - plan zawiera wyłącznie nakazy (np. urządzenia zieleni, oczyszczanie ścieków), ale nie zakazy. Zgodnie z poprzednim rozstrzygnięciem SKO działka nr 56 jest zgodna z planem - działalność planowana przez inwestora mieści się w ramach produkcji i usług oraz nie została w żaden sposób wykluczona przez plan miejscowy.

Natomiast w zakresie działek o nr 3, 4/3 i 4/4, teren ten objęty jest oznaczeniem 1 PU, tj. przeznaczony pod działalność produkcyjno-usługową. Zgodnie z § 18 uchwały, dopuszcza się m.in. obiekty: a) produkcyjne, b) handlu hurtowego, c) dystrybucji paliw i transportu, d) demontażu pojazdów i przetwarzania powstałych z tego odpadów. SKO w poprzednim rozstrzygnięciu wskazało, że choć plan wyraźnie wymienia przetwarzanie odpadów powstałych z demontażu pojazdów, to: a) nie oznacza to zakazu przetwarzania innych odpadów, b) nie można wywodzić zakazów z milczenia planu, o ile plan nie zawiera jednoznacznego wyłączenia, c) w planie nie zakazano prowadzenia przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko, ani działalności odpadowej jako takiej. Zgodnie z poprzednim rozstrzygnięciem SKO, plan dopuszcza planowaną działalność – przetwarzanie baterii Li-ion, jako działalność gospodarczą i produkcyjną, mieści się w ramach przeznaczenia „produkcja-usługi” i nie została zakazana.

Strona zwróciła uwagę, że taka interpretacja prowadzi do nierównego traktowania strony i narusza zasadę jednolitej praktyki organu. W poprzednim postępowaniu odwoławczym Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy wyraźnie wskazało, że działalność polegająca na odzysku surowców z odpadów, w tym

baterii Li-ion, kwalifikowana jest jako działalność produkcyjna, dopuszczalna na terenach o przeznaczeniu usługowo-produkcyjnym (symbole 1PU oraz 8PU). Kolegium zauważyło również, że podobne przedsięwzięcia z zakresu gospodarki odpadami są już realizowane na terenie Legnicy lub otrzymały zgodę na realizację na terenach objętych tożsamymi lub analogicznymi zapisami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Jako przykład można wskazać punkt zagospodarowania odpadów prowadzony przez Centrozłom Wrocław S.A., położony na działce nr 19, obręb Nowy Dwór, dla którego Prezydent Legnicy wydał decyzję środowiskową z dnia 17 listopada 2017 r. (GOS.6233.1.2017.XVI), zmienioną decyzją z dnia 26 lutego 2021 r. (GOS.6233.5.2020.XV1), każdorazowo potwierdzając zgodność inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nr XXIX/259/08. Podobna sytuacja ma miejsce przy ul. Nowodworskiej 48, gdzie funkcjonuje Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK), na którym zbierane są między innymi odpady niebezpieczne, zużyte baterie, akumulatory oraz sprzęt elektroniczny. Mimo mniej precyzyjnych zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (uchwały nr XXXV/353/01), organ nie miał wątpliwości co do zgodności tej inwestycji z zapisami planu.

Według spółki, organ I instancji, odmawiając określenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia strony, ignoruje te fakty, stosując wobec strony postępowania interpretację planu miejscowego w sposób istotnie bardziej restrykcyjny niż wobec innych przedsiębiorców działających na terenie miasta. Taka praktyka organu, niemająca oparcia w literalnym brzmieniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ani w ustalonych przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy zasadach interpretacyjnych, stanowi naruszenie konstytucyjnej zasady równości wobec prawa (art. 32 Konstytucji RP), a także art. 8 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 14 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, które jasno stanowią, że organy administracji publicznej nie powinny bez uzasadnionej przyczyny odstępować od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym.

W świetle powyższego, w ocenie odwołującej, postępowanie organu I instancji wskazuje na bezpodstawne różnicowanie sytuacji podmiotów znajdujących się w tej samej sytuacji prawnej i faktycznej, co rażąco narusza zasady rzetelności oraz sprawiedliwości proceduralnej i materialnej. Tego typu arbitralne działanie organu nie tylko narusza standardy demokratycznego państwa prawa, ale także prowadzi do istotnego pogorszenia zaufania obywateli do organów administracji publicznej (art. 8 K.p.a.).

Podsumowując, odwołująca stwierdziła, że w niniejszej sprawie nie może być zatem wątpliwości co do zgodności zamierzenia opisanego we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z MPZP. Tym samym stwierdzić należy, iż Prezydent Miasta Legnicy nie dokonał właściwego, zgodnego z przepisami prawa rozstrzygnięcia.

W ocenie strony, niniejsza sprawa znajduje się w takim stadium, które uzasadnia i umożliwia wydanie decyzji merytorycznej przez organ odwoławczy, tj. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym organ odwoławczy wydaje decyzję,

w której uchyla zaskarżona decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy. Według odwołującej przesłanka ta została w pełni spełniona, gdyż:

1. materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania jest kompletny i aktualny:
 - w aktach znajduje się pełna dokumentacja złożona przez inwestora, w tym raport o oddziaływaniu na środowisko,
 - organ I instancji przeprowadził pełną procedurę udziału społeczeństwa oraz zebrał uwagi i stanowiska wszystkich stron postępowania,
 - uzyskano wymagane uzgodnienia organów współdziałających (RDOŚ, PPIS, Wody Polskie, Marszałek Województwa), które nie wykazały przeciwwskazań dla realizacji przedsięwzięcia;
2. stanowisko w zakresie zgodności inwestycji z MPZP zostało już jednoznacznie rozstrzygnięte przez SKO w poprzednim postępowaniu odwoławczym. Tym samym brak jest spornych lub nieustalonych kwestii faktycznych, czy prawnych, które uniemożliwiłyby podjęcie decyzji co do istoty sprawy.
3. brak jakichkolwiek przesłanek formalnych lub merytorycznych do dalszego przekazywania sprawy do organu I instancji. Postępowanie trwa od lipca 2022 r., a dalsze jego przedłużanie naruszałoby zasadę szybkości postępowania (art. 12 § 1 k.p.a.) oraz naraża inwestora na nieuzasadnioną zwłokę i niepewność prawną.

Rozpatrując wniesione odwołanie, na tle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy ustaliło, co następuje:

W przedmiotowej sprawie mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.), zwanej dalej „ustawą środowiskową”.

Zgodnie z art. 71 ust. 2 cyt. ustawy, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Według art. 73 ust. 1 powołanej ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia. Z kolei w art. 74 ust. 1 ustawy środowiskowej określił dokumenty jakie należy przedłożyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć m. in.:

- w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69, kartę informacyjną przedsięwzięcia (pkt 1);
- w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, kartę informacyjną przedsięwzięcia (pkt 2);
- poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie (pkt 3);

- mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3 (pkt 3a);

- wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a (ust. 6).

Rolą postępowania w sprawie środowiskowych uwarunkowań jest ustalenie negatywnych następstw dla środowiska wynikających z realizacji konkretnej inwestycji oraz wskazanie działań, które mają im zapobiec lub je zminimalizować do poziomu zgodnego z prawem. Częścią postępowania środowiskowego jest przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, której celem jest ustalenie, czy zachodzą podstawy do wydania pozytywnej decyzji uprawniającej do realizacji inwestycji. Wskazaną ocenę oddziaływania na środowisko przeprowadza się z mocy prawa (obligatoryjnie) dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, a można tę ocenę przeprowadzić (fakultatywnie) dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z dyspozycją powołanego wyżej art. 60 ustawy środowiskowej, określono w § 2 i § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 z późn. zm.).

Przy czym obowiązkiem organu prowadzącego postępowanie w tym zakresie, jest zebranie i ocena materiału dowodowego, który pozwoliłby ustalić wszystkie okoliczności istotne w sprawie (art. 7 i art. 77 k.p.a.). Następnie organ obowiązany jest ocenić na podstawie całokształtu zebranego materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 k.p.a.). Ustalenia podjęte przez organ prowadzący postępowanie w sprawie powinny znaleźć swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji, w której należy wyczerpująco poinformować strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, którymi organ kierował się w toku załatwiania sprawy. Stosownie do art. 107 § 3 k.p.a. uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem przepisów prawa.

Jak wynika z akt niniejszej sprawy, w dniu 19 lipca 2022 r. do Urzędu Miasta Legnicy wpłynął wniosek Royal Bees Recycling sp. z o. o. z siedzibą w Legnicy o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Centrum badawczo-rozwojowe, w tym zakład przetwarzania baterii Li-ion oraz

odpadów z produkcji baterii Li-ion” planowanego do realizacji na działkach o numerach ewidencyjnych 3, 4/3, 4/4 obręb Nowa Wieś oraz 56, obręb Nowy Dwór, zlokalizowanych przy ul. Nasiennej 4 w Legnicy.

Z akt sprawy wynika, że obecnie spółka na wydzielonej części działki nr 3 w części hali prowadzi działalność polegającą na mechanicznym przetwarzaniu odpadów innych niż niebezpieczne w celu wydzielenia poszczególnych frakcji surowcowych nadających się do dalszego przetworzenia, w tym głównie recyklingu. W ramach prowadzonego procesu przetwarzania, Spółka aktualnie eksploatuje instalację do mechanicznego przetwarzania odpadów innych niż niebezpieczne. Na pozostałej części terenu prowadzone są inne działalności produkcyjne lub usługowe przez inne podmioty, niezwiązane ze Spółką. W celu realizacji przedsięwzięcia inwestor zamierza wydzierżawić cały teren obejmujący 4 hale magazynowo-produkcyjne, budynek biurowy, budynek magazynowy oraz infrastrukturę towarzyszącą – place magazynowe, parkingi, ciągi komunikacyjne. Zakres planowanego przedsięwzięcia obejmuje rozbudowę obecnie prowadzonego zakładu przetwarzania odpadów innych niż niebezpieczne (głównie metali żelaznych i nieżelaznych), w tym elementy usunięte ze zużytych baterii. Działania prowadzone na terenie obiektu, obejmować będą, oprócz działań prowadzonych obecnie, również odzysk odpadów niebezpiecznych oraz innych niż niebezpieczne w celu wydzielenia poszczególnych frakcji surowcowych, nadających się do dalszego przetworzenia, w tym głównie recyklingu z wykorzystaniem instalacji i urządzeń. Przetwarzane będą baterie Li-ion używane m. in. w samochodach elektrycznych, laptopach, telefonach komórkowych i innym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, a także odpady z produkcji tych baterii. Ponadto planowane jest zbieranie odpadów (gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie) oraz tymczasowe magazynowanie odpadów.

Wobec tego należy wyjaśnić, że ustawodawca w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w art. 71 ust. 2 przewidział dwa rodzaje przedsięwzięć: przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 z późn. zm.) został określony katalog przedsięwzięć, które mogą zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, oraz przedsięwzięcia, które mogą potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Wnioskowane przez Royal Bees Recycling sp. z o. o. przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć określonych w § 3 ust. 1 pkt 83 lit. b), § 3 ust. 1 pkt 54 lit. b), § 2 ust. 1 pkt 47, § 2 ust. 1 pkt 41, § 2 ust. 1 pkt 45 lit b) oraz § 2 ust. 2 pkt 2 powołanego rozporządzenia.

Przedmiotowa sprawa była już przedmiotem rozważań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Legnicy w związku z wydaną przez Prezydenta Miasta Legnicy decyzją z dnia 1 czerwca 2023 r., znak: GOS.6220.36.2022.XVII w przedmiocie odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia pn.: „Centrum badawczo-rozwojowe, w tym zakład przetwarzania baterii Li-ion oraz odpadów z produkcji baterii Li-ion”, planowanego do realizacji na terenie działek o nr ew. 3, 4/3, 4/4 obr. Nowa Wieś oraz działki nr 56, obr. Nowy Dwór m. Legnica.

W wyniku rozpatrzenia odwołania od powyższej decyzji, tu. Kolegium uchyliło zaskarżoną decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Tut. Kolegium, po przeanalizowaniu zapisów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego uznało wówczas, iż na terenie oznaczonym symbolem 8P,U (plan miejscowy zatwierdzony uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXV/231/16 dnia 24 października 2016 r.) oraz 1PU (plan miejscowy zatwierdzony uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXIX/259/08 dnia 29 września 2008 r.), dopuszczalna jest realizacja planowanego przez Royal Bess Recykling sp. z o.o. przedsięwzięcia pn.: „Centrum badawczo-rozwojowe, w tym zakład przetwarzania baterii Li-ion oraz odpadów z produkcji baterii Li-ion” planowanego do realizacji na działkach o numerach ewidencyjnych 3, 4/3, 4/4 obręb Nowa Wieś oraz 56, obręb Nowy Dwór, zlokalizowanych przy ul. Nasiennej 4 w Legnicy.

Rozpoznając ponownie niniejszą sprawę organ I instancji podtrzymał swoje stanowisko, iż planowane przedsięwzięcie jest niezgodne z zapisami obowiązujących dla tych terenów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, a zatem wystąpiła negatywna przesłanka o której mowa w art. 80 ust. 2 ustawy środowiskowej.

Należy zatem wskazać, że zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy środowiskowej, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, poza wyjątkami ściśle określonymi w tym przepisie.

Zatem rozpatrując sprawę organ administracji winien jest dokonać oceny, czy wnioskowane zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z obowiązującymi na danym terenie ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W przypadku braku zgodności inwestycji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego organ odmawia określenia środowiskowych uwarunkowań na podstawie art. 80 ust. 2 ustawy środowiskowej.

Ocena w tym zakresie wymaga ustalenia, w jakiej jednostce planistycznej położona jest dana nieruchomość oraz dokonania analizy postanowień planu przewidzianych dla tej jednostki. Przy czym miejscowy plan, jako akt prawa miejscowego, podlega wykładni tak jak inne źródła prawa powszechnie obowiązującego. Wykładni postanowień planu należy przy tym dokonywać w pierwszej kolejności w oparciu o postanowienia zawarte w samym planie, jednocześnie wykładnia ta nie może być sprzeczna z normami prawa zawartymi w ustawach i rozporządzeniach. W przypadku gdy plan miejscowy nie definiuje używanych w nim pojęć, wyjaśnienia tych pojęć należy poszukiwać w obiektywnie obowiązującym prawie (por. wyrok NSA z dnia 6 grudnia 2018 r., sygn. akt II OSK 81/17). Postanowienia planu, jako że kształtują wraz z innymi przepisami sposób wykonywania własności nieruchomości, nie mogą być przy tym interpretowane w drodze wykładni rozszerzającej bądź zawężającej.

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostaje, że działki, na których Royal Bees Recykling sp. z o. o. zamierza realizować wnioskowane przedsięwzięcie położone są na obszarze dwóch obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, tj.:

- dla działki nr 56 obręb Nowy Dwór obowiązują zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu lotniska i terenów przyległych

zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXV/231/16 dnia 24 października 2016 r.,

- dla działek nr 3, 4/3 i 4/4 obręb Nowa Wieś obowiązują zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy — terenu położonego w rejonie ulicy Gniewomierskiej zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXIX/259/08 dnia 29 września 2008 r.

W zaskarżonej decyzji organ I instancji stwierdził, iż wnioskowana inwestycja jest niezgodna z zapisami obowiązujących na tym terenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. W odniesieniu do planu zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXV/231/16 dnia 24 października 2016 organ I instancji uznał, że skoro na tym terenie w planie miejscowym nie została przewidziana gospodarka odpadami, to tym samym lokalizacja planowanej przez stronę działalności w zakresie przetwarzania baterii Li-ion oraz odpadów z produkcji baterii Li-ion jest niezgodna z ustaleniami obowiązującego planu miejscowego. W odniesieniu natomiast do planu zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXIX/259/08 dnia 29 września 2008 r. organ uznał, że w planie tym w rozwinięciu pojęcia terenów produkcyjnych ujęto konkretną działalność związaną z przetwarzaniem odpadów powstałych z demontażu pojazdów, zatem projektowane zamierzenie (które nie wiąże się z demontażem pojazdów) jest niezgodne z ustaleniami obowiązującego planu miejscowego, w zakresie którego nie przewidziano możliwości prowadzenia działalności związanej z gospodarką innymi odpadami.

W tej sytuacji należy wskazać, że w przypadku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu lotniska i terenów przyległych zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXV/231/16 z dnia 24 października 2016 r. obszar lokalizacji planowanej inwestycji położony jest na terenie oznaczonym symbolem 8P,U. Zgodnie z § 15 ust. 1 dla terenu oznaczonego symbolem **8 P,U** ustala się przeznaczenie: 1) produkcja; 2) usługi; 3) składy i magazyny; 4) transport, 5) infrastruktura techniczna. Przeznaczenie takie, w myśl § 13 ust. 1 uchwały, wiąże się z następującymi kategoriami:

1. produkcja - obiekty i urządzenia budowlane służące produkcji, w tym urządzenia wytwarzające energię ze źródeł odnawialnych oraz powiązane z nimi obiekty socjalne i biurowe;
2. usługi: obiekty i urządzenia o funkcji usługowej oraz powiązane z nimi obiekty socjalne i biurowe;
3. składy i magazyny: obiekty i urządzenia budowlane służące do składowania i magazynowania produktów i materiałów oraz powiązane z nimi obiekty socjalne i biurowe;
4. transport: bocznicie kolejowe, place składowe i manewrowe, dojazdy, parkingi, lądowiska dla helikopterów oraz powiązane z nimi obiekty socjalne i biurowe.

Dokonując natomiast wykładni miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy — terenu położonego w rejonie ulicy Gniewomierskiej zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXIX/259/08 dnia 29 września 2008 r, należy wskazać, że obszar lokalizacji przedsięwzięcia – działka nr 3 znajduje się w jednostce bilansowej oznaczonej na mapie symbolem 1PU. Zgodnie z § 18 powołanej uchwały dla terenu oznaczonego symbolem **1PU** ustala się przeznaczenie podstawowe – tereny produkcyjno-usługowe. Przy czym w enumeratywnych rozwinięciach tych

funkcji, zawartych w § 4 pkt 8 uchwały, za funkcję usługową rozumie się funkcję terenów i obiektów służących działalności z zakresu: a) działalności biurowej i administracyjnej; b) usług informatycznych i łączności; c) wystawiennictwo i działalność targowej; d) projektowania i innych form pracy twórczej; e) nauki; f) handlu detalicznego z wyjątkiem stacji paliw i sprzedaży samochodów; g) gastronomii; h) drobnych usług rzemieślniczych związanych z obsługą gospodarstw domowych, w tym usług fryzjerskich, kosmetycznych, krawieckich, szewskich, tapicerskich, pralniczych, oraz usług naprawy sprzętu codziennego użytku, z wyłączeniem naprawy samochodów i motocykli; i) usług turystyki. Natomiast za tereny o funkcji produkcyjnej, zgodnie z § 4 pkt 9 uchwały należy rozumieć funkcję terenów i obiektów, które służą działalności w zakresie: a) produkcji; b) handlu hurtowego i magazynowania; c) obsługi komunikacji samochodowej i transportu; d) dystrybucji paliw produktów naftowych; e) demontażu pojazdów i przetwarzania odpadów powstałych z demontażu pojazdów.

W wydanej w dniu 7 sierpnia 2023 r. decyzji nr SKO/OS-414/134/2023 tut. Kolegium stwierdziło, że w ustaleniach obu planów, teren obejmujący przedmiotowe nieruchomości, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, przeznaczony jest pod funkcję produkcyjno-usługową. Kolegium wskazało, że w szczegółowych opisach tych terenów wprowadzając nie ujęto literalnie rodzaju prowadzenia działalności w zakresie przetwarzania i magazynowania odpadów, niemniej jednak z unormowań obowiązującego prawa nie wynika, aby gospodarka odpadami, w zakresie ich przetwarzania, mogła być prowadzona jedynie na terenach wyraźnie na ten cel w planie przeznaczonych. Wskazało, że co do zasady, przeznaczenie terenu pod zabudowę produkcyjno-usługową nie wyklucza realizacji punktu zbierania i przetwarzania odpadów. Planowana działalność ma właśnie taki charakter. Kolegium uznało, że wnioskowane przedsięwzięcie jest powiązane z przetwarzaniem, jako formą produkcji, w tym przypadku rozbudowanym procesem przetwarzania odpadów. Z tych też względów stwierdziło, że gospodarowanie odpadami jest dopuszczalne na terenach przewidzianych w planach miejscowych w sposób ogólny na prowadzenie działalności gospodarczej, produkcyjnej lub związanej z infrastrukturą techniczną.

Powyższe stanowisko Kolegium korelowało z orzecznictwem sądów administracyjnych dominującym w dacie wydania rozstrzygnięcia, w których podnoszono, iż rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587), które obowiązywało do dnia 22 grudnia 2021 r., określało wymagany zakres projektu planu miejscowego w części tekstowej i graficznej, uwzględniając w szczególności wymogi dotyczące materiałów planistycznych, skali opracowań kartograficznych, stosowanych oznaczeń, nazewnictwa, standardów oraz sposobu dokumentowania prac planistycznych. Z przepisów rozporządzenia wynika, że w projekcie rysunku planu miejscowego należy stosować podstawowe barwne oznaczenia graficzne i literowe dotyczące przeznaczenia terenów. W przypadku terenów infrastruktury technicznej przeznaczonych na gospodarowanie odpadami jest to symbol „O” i kolor ciemnoszary (pkt 7.6 załącznika nr 1 do rozporządzenia).

Niemniej jednak sądy podkreślały, iż taki zapis rozporządzenia nie oznacza, że tylko na tak oznaczonych terenach dopuszczalne jest gospodarowanie odpadami.

Uznawały bowiem, że tego rodzaju wąska wykładnia przepisów rozporządzenia prowadziłyby do nieuzasadnionego ograniczenia zarówno władztwa planistycznego gminy, jak i swobody działalności gospodarczej. Oznaczałaby bowiem, że gospodarowanie odpadami możliwe jest tylko na terenach oznaczonych symbolem „O”, a więc tylko w ściśle określonych i z góry przewidzianych miejscach. Nie ulega zaś wątpliwości, że tego rodzaju działalność dopuszczalna jest na terenach przewidzianych w planach miejscowych w sposób ogólny na prowadzenie działalności gospodarczej, produkcyjnej lub związanej z infrastrukturą techniczną. Symbolem „O” oznaczane są zaś przede wszystkim tereny, na których to dana gmina ma zamiar prowadzić gospodarkę odpadami lub, na których zamierza umożliwić innym podmiotom prowadzenie gospodarki odpadami, np. w formie składowiska odpadów, spalarni odpadów lub regionalnej instalacji przetwarzania odpadów komunalnych. Nie można jednak przyjąć, że gospodarka odpadami może być prowadzona wyłącznie na terenach oznaczonych w planie literą „O” (por. wyrok NSA z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt II OSK 1553/16, WSA w Gdańsku z dnia 21 czerwca 2018 r., sygn. akt II SA/Gd 208/18, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 14 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wr 844/16).

Niemniej jednak tut. Kolegium zwraca uwagę, że w najnowszym orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego zaprezentowano pogląd odmienny (por. wyroki NSA z 26 marca 2025 r. sygn. akt III OSK 1913/23, z dnia 25 marca 2025 r. sygn. akt III OSK 2165/23) od wyżej wskazanego, który Kolegium postanowiło podzielić z uwagi na przedstawioną tam przekonującą argumentację.

Mianowicie, w przedmiotowych wyrokach Naczelny Sąd Administracyjny odwołując się do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w którym tereny, na których obiekty i urządzenia związane działalnością w zakresie gospodarowania odpadami mogą być realizowane oznaczono symbolem „O”, stwierdził, iż pojęcie gospodarowania odpadami należy nadać znaczenie zgodne z definicją zawartą w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. I tak zgodnie z powołanym przepisem przez gospodarowanie odpadami rozumieć należy zbieranie, transport lub przetwarzanie odpadów, w tym sortowanie wraz z nadzorem nad wymienionymi działaniami, a także późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika odpadów. Niewątpliwie zatem, jak stwierdził Sąd, przeznaczenie wykorzystania terenu określonego jako „produkcja”, „gospodarowanie odpadami” należy uznać za różne przeznaczenia. W cenie Sądu, wprowadzenie takiego rozróżnienia nie można traktować jako błędu prawodawcy, a jedynie jako zamierzony zabieg mający na celu rozróżnienie sposobu zagospodarowania terenów wskazanych w planie zagospodarowania przestrzennego. Rozróżnienie to jest podyktowane rodzajem działalności człowieka i skutkami jaki dany sposób zagospodarowania terenu niesie dla środowiska. Takiego wyodrębnienia wymagają między innymi odpady, jako szczególny produkt działalności człowieka, wymagający szczególnych rozwiązań, w tym określenia miejsca ich zagospodarowania. To leżało zapewne u podstaw wyodrębnienia z zakresu pojęcia działalności produkcyjnej, działalności związanej z zagospodarowaniem odpadów.

Jak dalej wskazał Naczelny Sąd Administracyjny, „niewątpliwe jest, iż przeznaczenie danego terenu winno być określone możliwie precyzyjnie. Nie można jednak z wymogu precyzyjności wyprowadzać obowiązku organu planistycznego formułowania szczegółowych zakazów lokalizacji określonych przedsięwzięć na danym terenie, gdy teren ten ma określone, nadane mu przez plan przeznaczenie podstawowe. Byłoby to zbędne z punktu widzenia nie tylko techniki prawodawczej, ale i logiki rozumowania prawniczego. **Przeznaczenie określonego terenu na konkretny cel samo w sobie oznacza bowiem niedopuszczalność realizacji na tym terenie celu innego.** W świetle treści art. 15 ust. 2 pkt 1 i pkt 9 u.p.z.p. oraz wyraźnego odróżnienia w rozporządzeniu MI z 2003 r. przeznaczenia produkcyjnego i usługowego od przeznaczenia pod gospodarowanie odpadami, brak jest podstaw do wywodzenia, iż w obszarze planowania przestrzennego obowiązuje reguła quae non sunt prohibita, permissa intelleguntur, czyli „co nie jest zabronione, to jest dozwolone”. W sprawie niniejszej reguła ta oznaczałaby możliwość realizacji inwestycji z zakresu gospodarowania odpadami na terenie produkcyjno-usługowym. Nie może to jednak zostać zaakceptowane, bowiem już na poziomie normatywnym są to tereny o różnym przeznaczeniu podstawowym, a nadto plan nie dopuszcza realizacji inwestycji z zakresu gospodarowania odpadami na terenie P/U nawet na zasadzie przeznaczenia dopuszczalnego, uzupełniającego. Jak wskazał NSA w sprawie II OSK 3214/14, inna konkluzja stałaby w sprzeczności z odrębnym sposobem oznaczania poszczególnych przeznaczeń terenów w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Nie jest to bez znaczenia zważywszy, że prawodawca wyraźnie wprowadza kategorie przeznaczenia w rozporządzeniu MI z 2003 r., a które Rada Gminy w L. przestrzegała wprowadzając takie same oznaczenie. Skład orzekający w sprawie niniejszej zgadza się też z tym stanowiskiem NSA w sprawie II OSK 3214/14, iż „Również z argumentu braku wyodrębnienia terenu o przeznaczeniu oznaczonym symbolem „O” nie można wywodzić regulacji pozytywnej o charakterze normatywnym”. Innymi słowy, z faktu niewprowadzenia przez organ planistyczny przeznaczenia pod gospodarowanie odpadami na obszarze objętym konkretnym planem miejscowym (a nawet na obszarze danej gminy) nie sposób wywodzić, iż takie przeznaczenie jest dopuszczalne na terenie przeznaczonym pod obiekty produkcyjne na zasadzie, że takie przeznaczenie powinno być przewidziane”.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy podnieść należy, że w obu planach lokalny prawodawca nadał pojęciom określającym przeznaczenie terenu takie same symbole jak w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. I tak w planie zagospodarowania przestrzennego dla terenu lotniska i terenów przyległych, dla terenów przeznaczonych pod obiekty produkcyjne i usługowe, składy i magazyny, infrastrukturę techniczną przypisano symbol „P, U”. Również w planie zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w rejonie ulicy Gniewomierskiej, dla terenów produkcyjno-usługowych przypisano symbol „PU”. Jednocześnie mamy do czynienia z tożsamością pojęć i symboli używanych w obu planach przestrzennych i w rozporządzeniu odnośnie innych wskazanych sposobów przeznaczenia terenów, np. dla terenów dróg publicznych, dla terenów objętych ochroną przyrody, dla terenów wód powierzchniowych, dla terenów infrastruktury technicznej – energetyka.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że Rada Miejska Legnicy, uchwalając ww. plany zagospodarowania przestrzennego uwzględniała zasady zawarte w powyższym rozporządzeniu Ministra Infrastruktury. Idąc za stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego przedstawionego w powyższych wyrokach należy stwierdzić, że brak wprowadzenia w niniejszych planach odnośnie terenów oznaczonych symbolami „P,U” i „PU” zakazu lokowania na nich działalności związanej z gospodarowaniem odpadów nie oznacza, że taką działalność można na nich prowadzić.

Planowane przez spółkę przedsięwzięcie jest przedsięwzięciem z zakresu gospodarowania odpadami w rozumieniu ustawy o odpadach (w uchwalonych planach zagospodarowania przestrzennego Rada Miasta Legnicy nie zdefiniowała bowiem w inny sposób pojęcia gospodarowania odpadami), a nie inwestycją z zakresu produkcji i usług. W konsekwencji teren, na którym mogłoby zostać zrealizowane przedsięwzięcie powinien być oznaczony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego symbolem „O”.

Należy zauważyć, że na obszarze objętym konkretnymi uchwałami w sprawie planu miejscowego, organ planistyczny nie przewidział przeznaczenia o symbolu „O” w żadnej formie (przeznaczenie podstawowe bądź uzupełniające). Przedmiotowe plany nie zawierają takich zapisów, wobec tego uznać należy, że prawodawca lokalny uchwalając plany nie przewidywał na tym terenie prowadzenia działalności związanej z gromadzeniem i przetwarzaniem odpadów w tym niebezpiecznych. Jedynie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Legnicy — terenu położonego w rejonie ulicy Gniewomierskiej zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXIX/259/08 dnia 29 września 2008 r. zakres dopuszczonej funkcji produkcyjnej, może obejmować przetwarzanie odpadów, ale tylko i wyłącznie powstałych z demontowanych pojazdów.

Zatem skoro treść tekstu i oznaczenia graficzne stosowane na rysunku planu miejscowego są determinowane przez wynikające z rozporządzenia reguły oznaczania elementarnego przeznaczenia terenów, a plany miejscowe przewidujące na działce nr 56 obręb Nowy Dwór wyłącznie przeznaczenie P,U (produkcja; usługi; składy i magazyny; transport; infrastruktura techniczna), a dla działek nr 3, 4/3 i 4/4 obręb Nowa Wieś również wyłącznie przeznaczenie PU (tereny produkcyjno-usługowe), to porównanie przeznaczenia podstawowego ustalonego w planach jako „P,U” i „PU” i kwalifikację przedsięwzięcia jako „O”, jednoznacznie wyklucza ustalenie, że występuje zgodność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązującego planu miejscowego.

Kolegium zauważa, że wprowadzić na terenach oznaczonych symbolem 8P,U (plan miejscowy zatwierdzony uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXV/231/16 dnia 24 października 2016 r.) oraz 1PU (plan miejscowy zatwierdzony uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXIX/259/08 dnia 29 września 2008 r.) nie ma zakazu lokalizowania przedsięwzięć uciążliwych dla środowiska, w tym przedsięwzięć związanych z gospodarką odpadami, niemniej jednak, jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w powołanych wyżej wyrokach „brak jest podstaw do wywodzenia, iż w obszarze planowania przestrzennego obowiązuje reguła quae non sunt prohibita, permissa intelleguntur, czyli „co nie jest zabronione, to jest dozwolone”. Tak więc z faktu braku powyższych zakazów, nie sposób wywodzić, iż takie przeznaczenie jest dopuszczalne na terenie przeznaczonym pod działalność produkcyjno-usługową.

Z tego też względu tut. Kolegium odstępuje od stanowiska wyrażonego w decyzji z dnia 7 sierpnia 2023 r. nr SKO/OS-414/134/2023, zgodnie z którym planowane przez inwestora przedsięwzięcie pn.: „Centrum badawczo-rozwojowe, w tym zakład przetwarzania baterii Li-ion oraz odpadów z produkcji baterii Li-ion” planowanego do realizacji na działkach o numerach ewidencyjnych 3, 4/3, 4/4 obręb 31 Nowa Wieś oraz 56, obręb Nowy Dwór, zlokalizowanych przy ul. Nasiennej 4 w Legnicy w świetle zapisów obowiązujących dla tego terenu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest możliwe do realizacji na terenie oznaczonym symbolem 8P,U (plan miejscowy zatwierdzony uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXV/231/16 dnia 24 października 2016 r.) oraz 1PU (plan miejscowy zatwierdzony uchwałą Rady Miejskiej Legnicy nr XXIX/259/08 dnia 29 września 2008 r.).

W tym stanie rzeczy uznać należy, że organ I instancji dokonał prawidłowego rozstrzygnięcia w decyzji z dnia 14 marca 2025 r. nr GOS.6220.36.2022.XVII uznając brak zgodności między przedstawionym we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięciem z postanowieniami planów miejscowych uchwalonych dla terenu, na którym ma być ono realizowane.

Odnosząc się w tym miejscu do argumentów spółki, że podobne przedsięwzięcia z zakresu gospodarki odpadami są już realizowane na terenie Legnicy lub otrzymały zgodę na realizację na terenach objętych tożsamymi, tut. Kolegium wyjaśnia, iż powyższa okoliczność nie ma znaczenia dla sprawy. Nie jest rzeczą organu odwoławczego weryfikowanie zapadłych orzeczeń w innych sprawach, niż podana w postępowaniu odwoławczym. Każda sprawa w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia jest oparta o inny stan faktyczny. Okoliczność, że w innych sprawach organ I instancji podejmował inne decyzje nie przesądza o nieprawidłowości zaskarżonej decyzji. Tym samym za nieuzasadniony należy uznać zarzut naruszenia art. 8 § 2 k.p.a w związku z art. 14 Prawa przedsiębiorców. Podkreślić bowiem należy, że nie można powołać się na naruszenie zasady z art. 8 § 2 k.p.a. w sytuacji kiedy wydana w sprawie decyzja, choćby była odmienna od innej decyzji, wydanej w analogicznym stanie faktycznym i prawnym, jest jednak prawidłowa i zgodna z prawem. Względ na zachowanie zasady praworządności ma w tej sytuacji priorytet nad oczekiwaniem strony do otrzymania decyzji takiej samej jak decyzje uprzednio wydawane w analogicznych stanach faktycznych i prawnych, bowiem oczekiwanie takie nie jest „słuszne” i „uzasadnione” jako naruszające zasadę praworządności (por. np. uzasadnienie do wyroku NSA z dnia 18 kwietnia 2023 r., sygn. II OSK 1976/20)

W tak ustalonym stanie faktycznym i prawnym orzeczono jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Legnicy, Pl. Słowiański 1, 59-220 Legnica. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od daty doręczenia postanowienia. Zgodnie z art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 935 ze zm.) – zwanej dalej p.p.s.a, skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności,

Numer sprawy: SKO/OS-414/23/2025

- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy,
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

Otrzymują:

1. radca prawny R D
- pełnomocnik Royal Bees Recycling
sp. z o. o. w Legnicy
1. CML LOGISTIC sp. z. o. o sp. kom.
we Wrocławiu
2. Krajowy Środek Wsparcia Rolnictwa w
Warszawie
3. Osadkowski-Cebulski sp. z o. o.
w Legnicy
4. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe
„CENTROSTAL-WROCŁAW” S. A.
we Wrocławiu
6. STAHLSCHEMIDT ASSET
MANAGEMENT sp. z o. o. w Legnicy
7. Zarząd Dróg Miejskich w Legnicy
8. Gmina Legnica
9. Grand Agro Fundacja Ochrony
Środowiska Naturalnego
10. Prezydent Miasta Legnicy
11. a/a

podpisy członków składu
orzekającego Kolegium:

1.
2. A. Nogaj
3.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Legnicy z siedzibą w Legnicy, pl. Słowiański 1, informuje, że przetwarzanie Państwa danych osobowych odbywa się zgodnie z przepisami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych – RODO (Dz.U. UE.L. z 2016 r. nr 119, str. 1). Szczegółowe informacje o zasadach przetwarzania Państwa danych osobowych oraz o przysługujących Państwu prawach z tym związanych znajdują się na naszej stronie Biuletynu Informacji Publicznej pod adresem <https://skolegnica.ibip.wroc.pl/> w zakładce Ochrona danych osobowych